

Vergadering die Klasse een zwaar verlies moest ondergaan door het afsterven van den Heer **CONRAD LODEWYK BRUNINGS** op den 15 Augustus 1816, in den ouderdom van 41 jaren overleden.

Het mogt mij gebeuren uit de waarde hand eens bevoegden Regters in het vak der Wetenschappen, in hetwelk ook BRUNINGS uitmuntte, omtrent hem berigten te ontvangen, wier mededeeling hier, zoo ik vertrouw, niet onaangenaam zijn zal.

Het was op de Hooge School te Utrecht, dat BRUNINGS zijne studien in de Natuur- en Wiskunde volbragt onder de Hoogleeraren HENNERT en ROSSYN, van welke beiden hij een zeer geliefd discipel geweest is. Zijne groote vorderingen in die Wetenschappen kunnen daaruit alleen afgeleid worden, dat hij, nog Student zijnde, gedongen heeft naar den prijs *over de theorie en uitwerking der staande Schepradmolens*, door het Bataafsche Genootschap te Rotterdam voorgesteld, en dien prijs, in het jaar 1798 behaald heeft. Deze doorwrochte Verhandeling onderscheidt zich even zeer door ervarenis in de Wiskunde, als door de toepassing van Mathematische formules in de praktijk. Kort daarna gaf BRUNINGS een belangrijk bijvoegsel op dezelve. Beide zijn in het tweede en derde Deel der Verhandelingen van het Bataafsche Genootschap gedrukt.

In het jaar 1803 gaf hetzelfde Genootschap eene andere Verhandeling van BRUNINGS uit over een niet minder belangrijk onderwerp: *De zijdeling-sche drukking der Aarde en de daarna te regelen afmetingen der Muren*, eene stoffe reeds door anderen, dan eens praktisch, dan eens gedeeltelijk theoretisch behandeld, doch niet met die juistheid en die nieuwe vereeniging van theorie en praktijk, welke noodig zijn om in de besluiten te kunnen doen berusten. BRUNINGS nam die taak op zich, en behandelde dezelve meesterlijk; ook met alle de theorieën, door anderen voorgedragen, ter toetse te brengen.

In den jare 1800 aan het Athenæum dezer stad tot plaatsvervanger van den Hoogleraar VAN SWINDEN aangefteld, toen deze hetzelfde voor een

tijd om gewigtiger bezigheden verlaten moest, bekleedde BRUNINGS deze plaats op eene wijze, die bewees, dat hem wel eene groote, maar geenszins eene onverdiende, onderscheiding was te beurt gevallen.

Zoodra de Waterstaat des lands onder eene algemeene beheering werd gebracht, werd BRUNINGS geroepen om eene plaats van Inspecteur daarin te bekleeden, welke hij met ongemeen veel lof en nut voor den lande tot aan het eind zijns levens (met verandering alleen in den titel) vervulde.

Bij de oprigting van het Instituut werd hij Lid van hetzelfde. Het eerste Deel der Gedenkschriften van de Eerste Klasse pronkt reeds met eene doorwrochte Verhandeling van BRUNINGS *over den stand der oppervlakten van de Rivieren in het algemeen, en van de Nederlandsche inzonderheid*, met eene andere *over de verspreiding van den vloed uit Zee opwaarts langs de onderscheidene Rivieren en Riviertakken*. Het tweede en derde Deel, die tevens ter persse zijn, zullen insgelijks gewigtige Verhandelingen van BRUNINGS bevatten.

Hoe veelvuldig en gewichtig zijne ambstbezigheden waren, vond hij tijd tot het stellen dezer Stukken, en stond altijd gereed ten dienste van de Klasse met het aannemen van Kommissiën, en het uitbrengen van Rapporten.

Altijd ijverig was hij ook een werkzaam en zeer nuttig Lid in het Kommissie Centraal van den Waterstaat, na de noodlottige gebeurtenissen in Januarij 1809 opgerigt, en bij het overgaan van het land onder de Fransche regering vernietigd.

Het verlies dat de Waterstaat en het Instituut, om nu niet van familiebetrekkingen te spreken, door het affterven van BRUNINGS, komt te lijden, is in alle opzigten zeer groot.

Eene dubbele ramp trof de Vierde Klasse. De Heer R. VINKELES, Lid derzelve sedert haar eerste oprigting, de Heer B. DE BOSCH, onlangs aan haar, door 's Konings gunst toegevoegd, werden haar beide in het afge-loopen Instituuts-jaar, de eerste vroeger, de andere weinig weken geleden, door den dood ontruikt. Zij betreurt in beiden, mannen van een echt kunst

ge-